

[Oluf Pedersen.]

Grundlag af, hvilke Foranstaltninger der skal gennemføres. Jeg tror, det kan være rigtigt, at man ogsaa, naar man skal lovgive paa dette Omraade, slaar fast, at Danmark er et rigt lille Land, men at Rigdommen er slet fordelt. Den bør fordeles efter Arbejdsindsats. Det er ikke alene det mest retfærdige; men det giver ogsaa den mest ligelige Fordeling. Jeg vender mig derefter til Enkeltheder i Forslaget.

Det første Afsnit i Lovforslaget omfatter Grundskylden, og det fastslaar, at hele Grundværdien skal inddrages til det offentlige ved en gennem Vurdering fastsat aarlig Afgift. Vi ønsker, at Grundejerne faar fuld Raadighed over selve Jorden, men at Jordværdien skal tilfalde Fællesskabet, saaledes at Jorden ikke kan sælges og ikke kan behæftes frit. Fuld Grundskyld vil sikre fri Adgang til Jorden uden Købesum, og vi foreslaar derfor den Begrænsning, at Skøde eller anden Adkomst kun udstedes til danske Statsborgere. Vi opfylder derved Grundtvigs Ord om, at ethvert Folk skal være sit Fædrelands Grundejere, og at denne Ejendomsret ikke kan fortabes gennem Køb og Salg.

Det første Aar foreslaar vi, at der paalignes $4\frac{1}{2}$ pCt. Grundskyld af den ansatte Jordværdi ud over det, der er svaret i det foregaaende Aar, og som er indgaaet i Vurderingen som en offentligretlig Byrde. Senere ønsker vi en aarlig Vurdering af selve Pladsværdien. For denne Vurdering sættes der visse Grundregler, der bl. a. skal sikre Fradrag for private Forbedringer og hindre, at Jorden kan ansættes for højt. Vi fastsætter, at der for offentlig tilgængelige eller fredede Arealer kan ske Nedsættelser i Grundskylden, et Forhold, som for vor Tid kan faa overordentlig stor Betydning, ikke mindst i Retning af at skaffe Byernes Befolkning Adgang til Skov og Strand.

Med Hensyn til Fordelingen af Grundskylden foreslaar vi, at den fordeles halvt til Staten og halvt til Kommunerne.

Det andet Afsnit i Forslaget omfatter Udligningen. Ved fuld Grundskyld inddrages hele Grundværdien, og denne Værdi fortabes for Grundejerne. For mig er det ligetil, at dette Tab ikke alene kan paalignes Grundejerne, men at ogsaa de, som gennem Pant er interesserede i Værdierne, maa deltage. I et meget sagkyndigt Udvalg, der var nedsat i 1928, fandt dette Synspunkt Tilslutning fra det overvejende Flertal. Inden for det store Grundskyldsudvalg, der blev nedsat den 5. Januar 1929, og hvoraf,

som jeg sagde før, en halv Snes af de nuværende Medlemmer af dette høje Ting var Medlemmer — og jeg tør jo nok sige, at de Tanker, som de dér gik ind for, har været medvirkende til at sætte dem ind i dette Ting —, et Udvalg med Repræsentanter for samtlige politiske Partier, om jeg saa kan sige ogsaa for Det frie Folkeparti, idet det ærede Medlem Hr. Hartel var en af Ordførerne, dengang vi stiftede dette Grundskyldsudvalg — inden for dette Grundskyldsudvalg drøftede vi Spørgsmaalet om Panthavernes Deltagelse, og jeg tror ikke, det er for meget sagt, at det praktisk talt fandt Tilslutning fra alle Sider, at naar man vilde gaa til en Grundskyld ud over dette at flytte Byrden fra Bygninger over paa Jord, altsaa en virkelig Udvidelse af Grundskyld, en videregaaende Reform, saa var det nødvendigt, at der blev taget Hensyn til Gælden, altsaa at de, som havde Prioriteterne, kom til at deltage.

Vi har valgt den Vej at foreslaa, at Grundejerne faar godtgjort den overtagne Grundværdi, ved at der gennem 25 Aar betales dem 4 pCt. aarlig af denne. Dette svarer med $4\frac{1}{2}$ pCt. Renter og Renters Rente til 60 pCt. af Jordværdien. Andre 10 pCt. opnaas ved Nedsættelse af Bygningsskylden gennem de 25 Aar, som til den Tid helt forsvinder. Tilbage er der saa 30 pCt., som vi mener bør være de gældfrie Grundejeres Andel i Grundskylden.

Vi foreslaar, at der paalignes andre Formuer en tilsvarende Afgift paa 30 pCt., der betales med 2 pCt. aarlig gennem 25 Aar.

Afgift af Formuer i Bygningsværdi gaar til Dækning for Grundejerne, medens Formuer i kommunale Obligationer anvendes til Nedskrivning af den kommunale Gæld og Afgifter af andre Formuer til Nedskrivning af Statsgælden.

Det tekniske i Problemet har vi løst paa den Maade, at der foreslaas en Udligningsafgift paa 2 pCt. af al fast Ejendom og med Adgang for Grundejerne til at fradrage 2 pCt. ved Betaling af Renter til deres Kreditorer. Princippet i dette at give dem Ret til Fradrag i Rentebetalingen er samfaldende med Forordningen af 5. Juni 1848, som paalignede en Krigshartkornsskat og til Gengæld gav Grundejerne Ret til at kvitte en Ottendedel i deres Rentebetaling, ligesom der ogsaa blev paalignet al anden Formue dengang en tilsvarende Afgift. Jeg skal tilføje, at tilsvarende Bestemmelser som dem, der indeholdes i Forordningen af 5. Juni 1848, blev godkendt af den grundlovgivende Rigsdag, og jeg kan yderligere